04/09/2026

Πανήγυρις Αγίας Ιερουσαλήμ και των τέκνων αυτής στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 4 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου πολιούχου Βεροίας επι τη εορτή της Αγίας Ιερουσαλήμ και των τέκνων αυτής.

Κατά τη διάρκεια του Όρθρου και της θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση η τιμία Κάρα της Αγίας Ιερουσαλήμ που αποθησαυρίζεται στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Καί βασάνοις θλιβόμενοι, καί πυρί δαπανώμενοι, καί ποιναῖς καί μάστιξι συντριβόμενοι, καί ὑπ᾽ ἀλόγων συρόμενοι, καί ξίφει τεμνόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν».

Ἑορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα καί πανηγυρίζει ἡ Βέροια καί ἰδιαιτέρως ὁ ἱερός ναός τοῦ πολιούχου μας ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ νέου τή μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἱερουσαλήμ καί τῶν τριῶν τέκνων της, τῶν ἁγίων Σεκένδου, Σεκενδίκου καί Κηγόρου. Καί τήν τιμοῦμε ἰδιαιτέρως κάθε χρόνο, ἀφενός γιατί ὑπῆρξε ἡ πρώτη πολιοῦχος τῆς πόλεώς μας καί ἀφετέρου γιατί ἔχουμε τήν εὐλογία νά φυλάσσεται στόν ἱερό μας ναό ἡ τιμία καί χαριτόβρυτος καί θαυματουργός κάρα της.

Γιά τήν Ἐκκλησία μας ὅμως οἱ μνῆμες τῶν ἁγίων δέν εἶναι ἁπλῶς μία ἀνάμνηση, δέν εἶναι μία ἀναφορά στή ζωή τους, δέν εἶναι μία ἐξωτερική τιμή, τήν ὁποία οἱ ἅγιοί μας δέν ἔχουν ἀνάγκη, καθώς ἀπολαμβάνουν ἀπείρως μεγαλύτερες τιμές καί δόξες στόν οὐρανό. Γιά τήν Ἐκκλησία μας οἱ μνῆμες τῶν ἁγίων ἀποτελοῦν μία πρόσκληση καί μία παρότρυνση πρός ὅλους μας νά ἀκολουθήσουμε τή ζωή καί τό παράδειγμά τους.

Θά μποροῦσε νά ἀντιτείνει κανείς ὅτι οἱ ἐποχές δέν εἶναι ἴδιες, οἱ συνθῆκες ἔχουν μεταβληθεῖ, ὁ κόσμος ἔχει ἀλλάξει, οἱ ἄνθρωποι καί οἱ ἀνάγκες εἶναι διαφορετικές, πῶς εἶναι δυνατόν νά μᾶς ζητᾶ ἡ Ἐκκλησία νά ζοῦμε ὅπως ζοῦσαν οἱ ἅγιοι, ὅπως ἔζησε ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ καί τά τρία παιδιά της, πολλούς αἰῶνες πρίν ἀπό τήν ἐποχή μας.

Τό ἐπιχείρημα αὐτό ὅμως δέν εὐσταθεῖ, διότι γιά τήν Ἐκκλησία καί γιά ὅλους ἐμᾶς πού λέμε ὅτι εἴμεθα μέλη της ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Καί τί λέγει ὁ ἀπόστολος: «Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας».

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἴδιος καί χθές καί σήμερα καί πάντοτε, λέγει ὁ ἀπόστολος. Ἑπομένως, ἐάν ἐμεῖς εἴμεθα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δέν μποροῦμε νά εἴμεθα διαφορετικοί.

Αὐτό βέβαια δέν ἀφορᾶ τήν ἐμφάνισή μας ἤ τόν τρόπο πού κινούμεθα ἤ πού ἐξελίσσεται ὁ κόσμος. Ἀφορᾶ τή σχέση μας μέ τόν Χριστό, τήν ἐν Χριστῷ ζωή πού καλούμεθα νά ζήσουμε, ἐάν θέλουμε νά εἴμεθα ζωντανά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, καί τήν παρουσία μας στόν κόσμο. Γιατί δέν μποροῦμε νά θεωρούμεθα χριστιανοί, ἐάν δέν ζοῦμε σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί ἐάν δέν δίδουμε καί ἐμεῖς καθημερινά καί παντοῦ τή μαρτυρία τῆς πίστεώς μας.

Αὐτό ἔκαναν ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ καί τά τέκνα της, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σέκενδος, Σεκένδικος καί Κήγορος. Ἔζησαν σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ σέ μία ἐποχή διωγμῶν καί θεωροῦσαν αὐτή τήν ἐπιλογή τους ὡς μοναδική καί ἀδιαμφισβήτητη. Θεωροῦσαν τό γεγονός ὅτι ἦταν χριστιανοί ὡς μέγιστο προνόμιο

καί δέν ἦταν διατεθειμένοι νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό οὔτε γιά ὅλους τούς θησαυρούς τοῦ κόσμου οὔτε ἀκόμη καί γιά τήν ἴδια τους τή ζωή.

Γι᾽ αὐτό καί δέν ὑπέκυψαν στά βασανιστήρια στά ὁποῖα τούς ὑπέβαλε ὁ ρωμαῖος διοικητής, ἀλλά παρέμειναν, ὅπως ἔψαλε σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογράφος, «καί βασάνοις θλιβόμενοι, καί πυρί δαπανώμενοι, καί ποιναῖς καί μάστιξι συντριβόμενοι, καί ὑπ᾽ ἀλόγων συρόμενοι, καί ξίφει τεμνόμενοι», σταθεροί καί ἀκλόνητοι στήν πίστη τους στόν Χριστό.

Αὐτό καλούμεθα νά κάνουμε καί ἐμεῖς πού τούς τιμοῦμε σήμερα καί προσκυνοῦμε τή χαριτόβρυτη κάρα τῆς ἁγίας Ἰερουσαλήμ, τῆς μητέρας αὐτῆς πού ἀξιώθηκε νά δεῖ καί τά τρία παιδιά της νά ὁμολογοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό καί νά μαρτυροῦν γι᾽ αὐτήν.

Ἡ μνήμη, λοιπόν, τῶν τεσσάρων αὐτῶν ἁγίων μαρτύρων ἄς μᾶς παρακινήσει νά ἐλέγξουμε τόν ἑαυτό μας καί τή στάση μας μέσα στήν κοινωνία πού ζοῦμε, μέσα στό φιλικό καί ἐπαγγελματικό περιβάλλον μας. Εἴμεθα, ἀλήθεια, πρόθυμοι νά δώσουμε τή μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ; Εἴμεθα διατεθειμένοι νά δείξουμε μέ τίς ἐπιλογές μας, μέ τίς ἀποφάσεις μας, μέ τή στάση μας ὅτι ὄχι μόνο πιστεύουμε ἀλλά καί ἀγωνιζόμεθα νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημά του;

Ἤ μήπως, ὅταν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι γύρω μας κάνουν ἄλλες ἐπιλογές, ἀδιάφορες ἤ ἐχθρικές πρός τήν πίστη μας, ἐπιλογές κοσμικές ἤ ἁμαρτωλές, ἐμεῖς προτιμοῦμε νά τούς ἀκολουθήσουμε, γιά νά μήν διαφοροποιηθοῦμε καί γιά νά μήν ὁμολογήσουμε τήν πίστη μας;

Ἄς συγκρίνουμε τή στάση μας μέ τή στάση τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἰερουσαλήμ καί τῶν ἁγίων μαρτύρων υἱῶν της, τῶν ἁγίων Σεκένδου, Σεκενδίκου καί Κηγόρου, καί ἐάν θέλουμε ἡ τιμή μας σήμερα νά μήν εἶναι μάταιη, ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμα τῆς ὁμολογίας τους, γιά νά ἔχουμε τή χάρη τους καί γιά νά πρεσβεύουν γιά μᾶς στόν Θεό πάντοτε.

